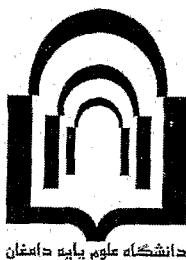

III V 97

وزارت علوم تحقیقات و فناوری

دانشگاه علوم پایه دانشگان

دانشکده شیمی

پایان نامه کارشناسی ارشد
در رشته شیمی گرایش آلی - پلیمر

سنتز و شناسایی پلی ایمیدهای کاملاً آروماتیک جدید با
اتصالهای حبیب دی‌فنیل اتر

استاد راهنما :

دکتر حسین بهنیافر

۱۳۸۸/۱۲/۱۱

توسط :

پروانه بلند

شهریور ۱۳۸۷

ب

۱۱۱۷۹۶

بسم الله الرحمن الرحيم

سنتز و شناسایی پلی ایمیدهای کاملاً آروماتیک جدید با اتصالهای حجیم دی‌فنیل اتر

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تكمیلی

عنوان بخشی از فعالیتهای لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد شیمی

گرایش شیمی آلی - پلیمر

از دانشگاه علوم پایه دامغان

توسط:

پروانه بلند

ارزیابی و تصویب توسط کمیته داوران با درجه: عالی

- ۱- دکتر حسین بهنیافر، استادیار شیمی آلی - پلیمر (استاد راهنما).....
- ۲- دکتر سید علی پورموسی، استادیار شیمی آلی (استاد داور)
- ۳- دکتر علیرضا پورعلی، استادیار شیمی آلی (استاد داور)
علیرضا پورعلی
- ۴- دکتر محمود الله‌دادی سلمانی (نماینده تحصیلات تكمیلی)
محمود الله‌دادی سلمانی

شهریور ۱۳۸۷

اکنون که چنین

زبان ناخشکیده به کام اندر کشیده خوش ام

از خود می پرسم:

"- هر آن چه گفته باید باشم

گفته ام آیا؟"

تقدیم به پدر و مادرم سبل پایداری و عشق

و همسر صبور و دختر نازنینم

چکیده:

دو پلی(اتر-ایمید) جدید کاملاً آروماتیک به وسیله پلیتراکمی شده دی‌آمینی حاوی حلقه-های فنوكسی فنیل به نام ۲،۴-بیس(*p*-فنوكسی فنیل)-۳،۴-دی‌آمینو دی‌فنیل اتر(PPAPE) با پیرومیتیک دی‌انیدرید (PMDA) و ۳،۴-بنزو فنون تترا کربوکسیلیک دی‌انیدرید (BTDA) تهیه شد. به منظور اهداف مقایسه‌ای دو پلی(اتر-ایمید)‌ها مرجع نیز بوسیله واکنش ۴،۴-دی‌آمینو دی‌فنیل اتر (DADPE) با همان کومونومرها تحت شرایط مشابه تهیه شد. کلیه پلیمرها به طور کامل با روش‌های طیف سنجی FT-IR و NMR شناسایی شدند. وزنهای مولکولی متوسط عددی و وزنی پلی(اتر-ایمید) توسط کروماتوگرافی ژل تراوا (GPC) تعیین شد. با مقایسه پلیمرهای مرجع، اثرات گروههای جانبی پارا-فنوكسی فنیل متصل شده به زنجیرهای درشت مولکولی بر برخی خواص از جمله انحلالپذیری، بلورینگی، مقاومت حرارتی و انعطاف‌پذیری فیلم مورد بررسی قرار گرفت. پلیمرهای بدست آمده از PPAPE در حللهای آلی مختلف همچون N-متیل-۲-پیرولیدون (NMP)، N,N-دی‌متیل استامید (DMAc)، N,N-دی‌متیل فرمامید (DMF)، دی‌متیل سولفوکسید (DMSO) انحلالپذیری عالی نشان دادند. مقادیر بدست آمده از ترموگرامهای TGA نشان دادند که این پلیمرها مقاومت گرمایی عالی دارند. پلی(اتر-ایمید)‌های حاوی بالههای پارا-فنوكسی فنیل، انحلالپذیری بالاتری و مقادیر T_g کمتری در قیاس با پلیمرهای فاقد این بالهها داشتند. بعلاوه فیلمهای نازک آنها از انعطاف‌پذیری بیشتری در مقایسه با دو پلیمر مرجع برخوردار بود.

فصل اول : مقدمه

۱	۱-۱- پلی ایمیدهای آروماتیک
۵	۱-۲- مروری بر تهیه پلی ایمیدهای آروماتیک
۹	۱-۳- ماهیت سینتیکی و مکانیسمی واکنش دی‌آمین با دی‌انیدرید
۹	۱-۳-۱- سنتز یک مرحله‌ای پلی ایمیدها
۹	۱-۳-۲- سنتز دو مرحله‌ای پلی ایمیدها
۱۲	۱-۴- ارتباط ساختار شیمیایی پلیمر با خواص آن
۱۳	۱-۴-۱- دمای تبدیل شیشه
۱۸	۱-۴-۲- گرماتابی
۲۱	۱-۴-۳- انحلالپذیری
۲۴	۱-۴-۴- بلورینگی
۲۸	۱-۵- هدف تحقیق

فصل دوم: بخش تجربی

۳۰	۲-۱- مواد شیمیایی
۳۱	۲-۲- دستگاه‌های تجزیه
۳۲	۲-۳- سنتز مونومر
۳۲	۲-۳-۱- سنتز ۴،۴'-دی‌نیترو دی‌فنیل اتر
۳۲	۲-۳-۲- سنتز ۲،۲'-دی‌یدو،۴،۴'-دی‌نیترودی‌فنیل اتر (DINPE)
۳۳	۲-۳-۳- سنتز ۲،۲'-بیس (پارا-فنوکسی فنیل)-۴،۴'-دی‌نیترودی‌فنیل اتر (PPNPE)
۳۴	۲-۳-۴- سنتز ۲،۲'-بیس (پارا-فنوکسی فنیل)-۴،۴'-دی‌آمینودی‌فنیل اتر (PPAPE)
۳۵	۲-۴- سنتز پلی (اتر-ایمید)‌ها

فصل سوم: بحث و نتیجه‌گیری

۳۷	۳-۱- سنتز ترکیبات اولیه و مونومر
۳۷	۳-۱-۱- سنتز ۴،۴'-دی‌نیترو دی‌فنیل اتر

۳۸	۲-۱-۳- سنتز-۲،۴- دی یدو-۴،۴- دی نیترو دی فنیل اتر (DINPE)
۴۱	۳-۱-۳- سنتز-۲،۴- بیس (پارا-فنوکسی فنیل)-۴،۴- دی نیترو دی فنیل اتر (PPNPE)
۴۶	۴-۱-۳- سنتز-۲،۴- بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴،۴- دی آمینو دی فنیل اتر (PPAPE)
۵۱	۲-۳- سنتز و بررسی برخی از خواص پلیمرها
۶۷	۲-۳- نتیجه گیری
۶۹	مراجع

- شکل ۱-۱ واکنش تهیه پلی ایمید حاصل از پیروملیتیک دی‌انیدرید و 4°C -دی‌آمینودی‌فنیل اتر ۱
- شکل ۱-۲ واکنش تهیه پلی ایمید از دی‌آمین و دی‌انیدرید ۶
- شکل ۱-۳ سنتز پلی ایمید به وسیله واکنش جانشینی نوکلئوفیلی آروماتیک ۶
- شکل ۱-۴ سنتز پلی(اتر-ایمید) اولتم ۷
- شکل ۱-۵ واکنش تهیه PMR-15 ۸
- شکل ۱-۶ مکانیسم ایمیدی شدن شیمیایی ۱۲
- شکل ۱-۷ ساختار شیمیایی چند نمونه پلی(اتر-ایمید) برای مطالعه پیرامون خاصیت گرماتابی ۲۰
- شکل ۱-۸ تهیه کوپلی ایمید محلول در حللاهای متداول آلی ۲۲
- شکل ۱-۹ ساختار شیمیایی چند نمونه پلی(اتر-ایمید) جهت مطالعه انحلالپذیری ۲۳
- شکل ۱-۱۰ ساختار شیمیایی چند پلی ایمید همراه با دیفرکتوگرامهای XRD جهت بررسی تاثیر تقارن بر بلورینگی ۲۵
- شکل ۱-۱۱ ساختار شیمیایی دو پلی ایمید همراه با دیفرکتوگرامهای XRD جهت مطالعه اثر موقعیت استخلاف بر بلورینگی ۲۶
- شکل ۱-۱۲ ساختار شیمیایی دو پلی ایمید همراه با دیفرکتوگرامهای XRD جهت مطالعه اثر حضور گروه حجیم بر بلورینگی ۲۷
- شکل ۱-۱۳ ساختار مونومرها و کومونومرها طرح جاری ۲۸
- شکل ۱-۱۴ سنتز 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر ۳۷
- شکل ۱-۱۵ طیف IR 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر ۳۸
- شکل ۱-۱۶ سنتز 2°C -دی‌یدو- 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر (DINPE) ۳۹
- شکل ۱-۱۷ طیف IR 2°C -دی‌یدو- 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر (DINPE) ۴۰
- شکل ۱-۱۸ طیف $^{1}\text{H-NMR}$ 2°C -دی‌یدو- 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر (DINPE) ۴۱
- شکل ۱-۱۹ طیف $^{13}\text{C-NMR}$ 2°C -دی‌یدو- 4°C -دی‌نیترو دی‌فنیل اتر (DINPE)

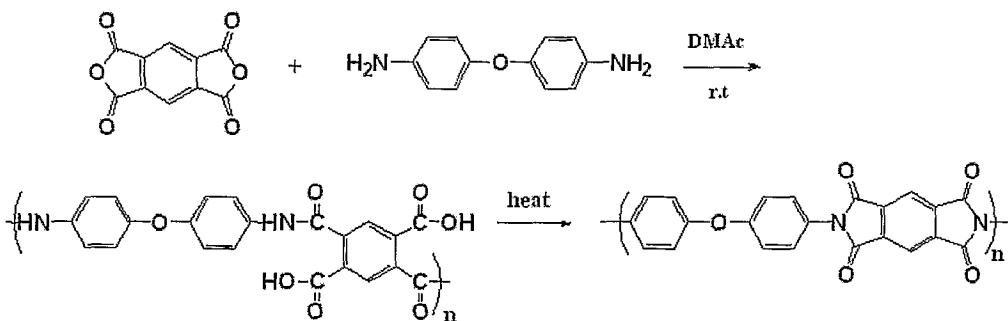
- ۴۲ شکل ۷-۳ مکانیسم واکنش جفت شدن سوزوکی
- ۴۳ شکل ۸-۳ سنتز ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی نیترو دی فنیل اتر (PPNPE)
- ۴۴ شکل ۹-۳ طیف FT-IR ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی نیترو دی فنیل اتر (PPNPE)
- ۴۵ شکل ۱۰-۳ طیف $^1\text{H-NMR}$ ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی نیترو دی فنیل اتر (PPNPE)
- ۴۶ شکل ۱۱-۳ طیف $^{13}\text{C-NMR}$ ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی نیترو دی فنیل اتر (PPNPE)
- ۴۷ شکل ۱۲-۳ سنتز ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی آمینو دی فنیل اتر (PPAPE)
- ۴۸ شکل ۱۳-۳ طیف FT-IR ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی آمینو دی فنیل اتر (PPAPE)
- ۴۹ شکل ۱۴-۳ طیف $^1\text{HNMR}$ ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی آمینو دی فنیل اتر (PPAPE)
- ۵۰ شکل ۱۵-۳ طیف $^{13}\text{CNMR}$ ۲، ۲-بیس(پارا-فنوکسی فنیل)-۴، ۴-دی آمینو دی فنیل اتر (PPAPE)
- ۵۱ شکل ۱۶-۳ پلیمریزاسیون تراکمی دو مرحله‌ای برای تهیه پلی(اتر-ایمید)های آромاتیک
- ۵۲ شکل ۱۷-۳ تهیه پلیمر PPAPE/BTDA با روش پلیمریزاسیون تراکمی شیمیابی
- ۵۳ شکل ۱۸-۳ ساختار شیمیابی چهار پلی(اتر-ایمید)
- ۵۵ شکل ۱۹-۳ طیف UV پلیمر PPAPE/BTDA
- ۵۶ شکل ۲۰-۳ کروماتوگرام ژل-تراوا (GPC) برای پلیمر PPAPE/BTDA
- ۵۷ شکل ۲۱-۳ طیف FT-IR پلیمر PPAPE/BTDA
- ۵۹ شکل ۲۲-۳ طیف $^1\text{H-NMR}$ پلیمر PPAPE/BTDA
- ۶۰ شکل ۲۳-۳ دیفرکتوگرام XRD پلیمرهای (الف) DADPE/BTDA (ب) PPAPE/BTDA
- ۶۲ شکل ۲۴-۳ ترموگرامهای TGA برای پلیمرهای PPAPE/BTDA و PPAPE/PMDA
- ۶۴ شکل ۲۵-۳ ترموگرامهای DSC برای پلیمرهای PPAPE/BTDA و PPAPE/PMDA
- ۶۶ شکل ۲۶-۳ ولتاومگرامهای CV برای پلیمرهای (الف) DADPE/PMDA (ب) DADPE/BTDA (ج) PPAPE/PMDA (د) PPAPE/BTDA

۲	جدول ۱-۱ دی‌انیدریدهای معمول در تهیه پلی‌ایمیدهای آروماتیک
۳	جدول ۲-۱ دی‌آمینهای معمول در تهیه پلی‌ایمیدهای آروماتیک
۱۴	جدول ۳-۱ اثر ساختار شیمیایی دی‌آمین بر دمای تبدیل شیشه پلی‌ایمیدهای حاصل از ۳، ۴، ۴، -۴
	بنزوفنون تتراکربوکسیلیک دی‌انیدرید (BTDA)
۱۵	جدول ۴-۱ اثر ساختار شیمیایی مونومر بر دمای تبدیل شیشه چند نمونه پلیمر
۱۶	جدول ۵-۱ اثر نوع گروه آبیزان بر دمای تبدیل شیشه چهار نمونه پلی‌ایمید
۱۷	جدول ۶-۱ اثر گروه پلساز بر دمای تبدیل شیشه تعدادی پلی‌ایمید
۱۹	جدول ۷-۱ اثر ساختار شیمیایی بر گرماتابی پلی‌ایمیدها
۲۱	جدول ۸-۱ نتایج مطالعه روی تاثیر حضور گروههای CF_3 بر گرماتابی پلی‌(اتر-ایمید)های شکل ۷-۱
۲۴	جدول ۹-۱ نتایج آزمون انحلالپذیری پلیمرهای دارای گروه حجیم سیکلو دودکان نشان داده شده در شکل ۹-۱
۵۴	جدول ۱-۳ سنتز و برخی از ویژگیهای چهار پلی‌(اتر-ایمید)
۵۸	جدول ۲-۳ نتایج طیفی $^1\text{H-NMR}$ چهار پلیمر
۶۱	جدول ۳-۳ نتایج آزمون بررسی رفتار حرارتی پلیمرها
۶۵	جدول ۳-۴ انحلالپذیری پلیمرها در چند حلال

مقدمه

۱-۱- پلی ایمیدهای آروماتیک

ویژگی برجسته پلیمرهای کاملاً آروماتیک مقاومت فوق العاده آنها در برابر گرماست. اگر ساختار شیمیایی آروماتیک آنها با اتصالهایی همچون ایمید، آمید، اورتان و اتر همراه باشد ویژگی گرماتابی پلیمر حتی برجسته‌تر می‌شود [۱]. پلی ایمیدهای آروماتیک در زمرة مهمترین پلیمرهای گرماتاب محسوب می‌شوند. اگرچه این دسته از پلیمرها در دهه اول قرن بیستم کشف و سنتز شدند ولی اولین تولید صنعتی آنها در اوایل دهه هفتاد به بازار عرضه شد. شرکت دوپانت^۱ اولین فرآورده پلی ایمیدی مهم را معرفی نمود که از واکنش تراکمی پیرومیلتیک دی‌انیدرید و ۴،۴'-دی‌آمینودی‌فنیل اثر ساخته شده بود [۲]. پلیمر مذکور با دمای تغییر حالت استثنایی برابر 375°C در مقابل اکسایش حرارتی مقاوم بوده و در واقع تا این اواخر هیچ پلیمر آلی دیگری که تا این درجه حرارت دوام داشته باشد و به طور مداوم در دمای 270°C به کار برده شود تولید تجاری نشد. این پلیمر را باید پس از قالب‌گیری در حالت پلی‌آمیک اسید در اثر حرارت بیشتر به پلی‌ایمید نهایی تبدیل کرد. شکل ۱-۱ واکنش تهیه این پلی‌ایمید آروماتیک را از مواد اولیه‌اش نشان می‌دهد.

شکل ۱-۱ واکنش تهیه پلی‌ایمید حاصل از پیرومیلتیک دی‌انیدرید و ۴،۴'-دی‌آمینودی‌فنیل اثر

^۱Dupont

از نیم قرن گذشته تاکنون به تدریج دی‌آمینها و دی‌انیدریدهای دیگری نیز عنوان مواد اولیه تهیه پلی‌ایمیدها معرفی شده و پلیمرهای حاصل از آنها تهیه گردیدند. در این راستا مطالعه طراحی ساختارهای جدید هنوز نیز ادامه دارد. در جداول ۱-۱ و ۲-۱ به ترتیب تعدادی از دی‌انیدریدها و دی‌آمینهای معمول در تهیه پلی‌ایمیدها مرتب شده‌اند.

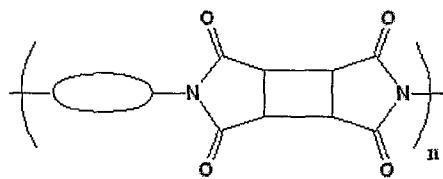
جدول ۱-۱ دی‌انیدریدهای معمول در تهیه پلی‌ایمیدهای آروماتیک

حرروف اختصاری	دی‌انیدرید
PMDA	پیرومیتیک دی‌انیدرید
BTDA	۴،۳،۴-بنزوفنون تراکربوکسیلیک دی‌انیدرید
BPDA	۳،۳،۴،۴-بی‌فنیل تراکربوکسیلیک دی‌انیدرید
ODPA	۳،۳،۴،۴-اکسی‌دی‌فتالیک انیدرید
6FDA	۴،۴-هگزافلوروایزو پروپیلیدن بیس(فتالیک انیدرید)
BDSDA	۴،۴-بیس(۴،۴-دی‌کربوکسی‌فنوکسی) دی‌فنیل‌سولفید دی‌انیدرید
DPPMDA	۳،۶-دی‌فنیل‌پیرومیتیک دی‌انیدرید
1,4-P(PMA)	۱،۴-فنیلن‌بیس(فنیل‌مالئیک انیدرید)
3FDA	۴،۴-(۱-فنیل-۲،۲،۲-تری‌فلوئورواتیلیدن‌بیس(فتالیک انیدرید)
DODPA	۴،۵،۵-دی‌اکسی‌دی‌فتالیک انیدرید
DSO ₂ DA	۳،۳،۴،۴-سولفونیل‌دی‌فتالیک انیدرید

جدول ۲-۱ دی‌آمینهای معمول در تهیه پلی‌ایمیدهای آروماتیک

دی‌آمین	حروف اختصاری
پارا-فنیلن دی‌آمین	PPD
متا-فنیلن دی‌آمین	MPD
۴،۴'-متیلن دی‌آنیلین	MDA
۲-کلروفنیلن دی‌آمین	CIPPD
بنزیدین	Bz
۲،۲'-دی‌کلروبنزیدین	3,3'-diMeBz
۳،۳'-دی‌کلروبنزیدین	3,3'-diMeBz
۴،۴'-دی‌آمینو‌فنیل اتر	ODA
۴،۴'-دی‌آمینوبنزوفنون	4,4'-DABP
۳،۳'-دی‌آمینوبنزوفنون	3,3'-DABP
۴،۴'-دی‌آمینو‌فنیل سولفون	4,4'-SO ₂ D
۴،۴'-دی‌آمینو‌فنیل سولفید	SDA
۱-بیس-(۴-آمینوفنوكسی)بنزن	APB 4-1,4
۱-بیس-(۳-آمینوفنوكسی)بنزن	APB 3-1,4
۱-بیس-(۴-آمینوفنوكسی)بنزن	APB 4-1,3
۱-فنیلیندن دی‌آمین	DAPI
۲-بیس-[۴-(۴-آمینوفنوكسی‌فنیل)] هگزا‌فلوئوروپروپان	4-BDAF
۱-بیس(۴-آمینوفنیل)-۱-فنیل-۲،۲-تری‌فلوئورواتان	3FDAM
۲-بیس(۴-آمینوفنیل) هگزا‌فلوئوروپروپان	ρ,ρ'-6FDAM
۲-دی-بیس(تری‌فلوئورومتیل) بنزیدین	PFMB
۳-دی‌آمینوبنزوتری‌فلوئورید	DABF

خواص پلی‌ایمیدها بعنوان دسته‌ای مهم از پلیمرهای مهندسی به شدت به ساختار شیمیایی آنها وابسته است. از طریق روش‌های سنتزی موجود طیف وسیعی از ساختارهای شیمیایی می‌تواند منجر به ایجاد خواص متنوعی شود. پلی‌ایمیدهای آروماتیک خواصی همچون پایداری گرمایی و دمای تبدیل شیشه بالا، انحلالپذیری محدود در حللهای آلی و ثابت دی‌الکتریک پایین دارند [۳،۴]. خواص مکانیکی مطلوب، چسبندگی خوب به فلزاتی مثل آلومینیوم و مس و همچنین توانایی تشکیل فیلم و الیاف و بالاخره جذب گازهای مختلف از ویژگیهای دیگر پلی‌ایمیدها بهشمار می‌رود. وجود مجموعه این خصوصیتها سبب شده است تا عمدتاً پلی‌ایمیدها را در صنایع هوا فضا، میکروالکترونیک، تهیه فیلم، قالب‌گیری و فومنها استفاده کنند [۵]. پلی‌ایمیدها به طور عموم با ساختار شیمیایی زیر شناخته می‌شوند.

واکنش تشکیل پلی‌ایمید، از نوع پلیمری شدن تراکمی و بنابراین قابل شناسایی با حذف یک مولکول کوچک یا خروج یک فرآورده جانبی تبخیر شونده است. اغلب در جایی که خارج کردن دقیق و موثر ماده تبخیر شونده جانبی ضروری باشد فرآورده جانبی می‌تواند در خلال تولید این پلیمرها اشکال ایجاد کند. برای دست یافتن به پلیمرهایی با وزن مولکولی بالا، اغلب کاربرد مونومرهایی با درجه خلوص بالا ضروری است. مونومرهای دو عاملی به کار برده شده تا جای ممکن نباید دارای ناخالصی مونومرهای تک عاملی باشند زیرا این مونومرها به صورت عامل متوقف کننده زنجیر عمل می‌کنند. همچنین کنترل استوکیومتری مواد برای به دست آوردن پلیمر با وزن مولکولی بالا ضرورت دارد.

معمولترین راه رسیدن به یک پلی‌ایمید آروماتیک واکنش دی‌انیدریدها با انواع دی‌آمین است. این واکنش می‌تواند به یکی از دو شیوه زیر انجام شود [۷]:

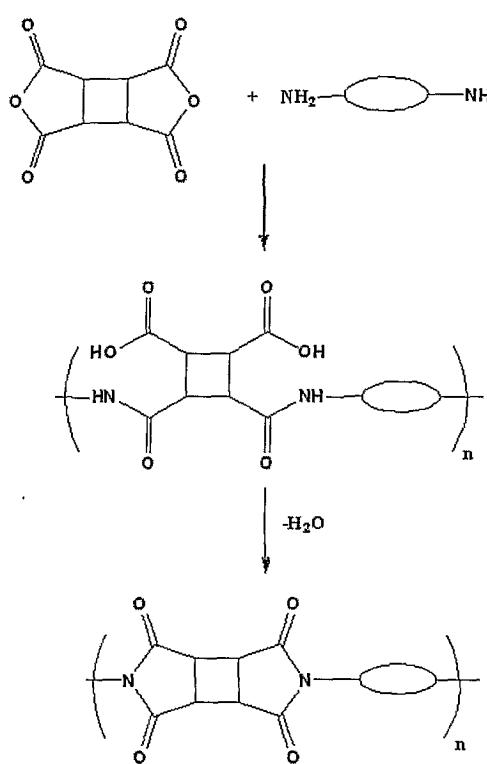
- الف- واکنش دی‌انیدرید آروماتیک با دی‌آمین آروماتیک (تشکیل پلی‌آمیک‌اسید در محلول و ادامه واکنش به وسیله حلقه‌ای شدن شیمیایی یا حرارتی).
- ب- واکنش دی‌انیدرید آروماتیک با دی‌آمین آروماتیک (پلیمر شدن مذاب).

۲-۱- مروری بر تهیه پلی‌ایمیدهای آروماتیک

همانطور که در بخش قبل اشاره شد معمولترین راه تهیه انواع پلی‌ایمید، واکنش شیمیایی بین دی‌انیدریدها و دی‌آمینها است که یا به صورت محلول و یا در حالت مذاب صورت می‌گیرد. شکل ۲-۱ به طور شماتیک این واکنش را نشان می‌دهد.

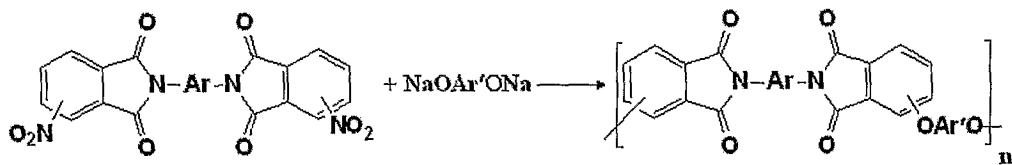
واکنش دی‌ایزوسیاناتها با دی‌انیدریدها نیز می‌تواند راهکاری دیگر برای سنتز انواع پلی‌ایمید باشد، اما پلیمر بدست آمده اغلب دارای وزن مولکولی کم است [۸]. فعالیت بالای دی‌ایزوسیاناتها در برابر ناخالصیهای پروتوندار مثل آب می‌تواند برای افزایش وزن مولکولی پلیمر ایجاد مشکل کند. پلیمرهای با وزن مولکولی بالا می‌توانند به وسیله واکنش دی‌انیدرید با دی‌آمین N-سیلیل دار ($\text{Me}_3\text{SiHN-Ar-NHSiMe}_3$) بدست آیند [۹-۱۲].

تیوانیدریدها نیز در اثر واکنش با دی‌آمینها تحت شرایط نسبتاً ملایم، پلیمر با وزن مولکولی بالا می‌دهند، اما خارج کردن هیدروژن سولفاید حاصل بعنوان فرآورده جانبی در مقیاس صنعتی می‌تواند تا حدودی مشکل‌زا باشد [۱].

شکل ۱-۲ واکنش تهیه پلی ایمید از دی‌آمین و دی‌انیدrid

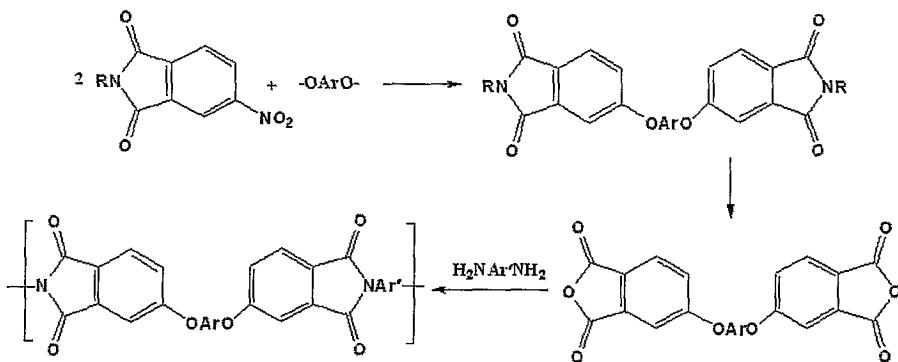
بعلاوه، واکنش جانشینی هسته‌دوسنی فعال شده نیتروآروماتیکها به وسیله دی‌آنیون فنوکسید نیز می‌تواند برای تهیه پلی‌ایمیدها در برخی مواقع به کار رود [۱۳]. شکل ۳-۱ فرمولاسیون تهیه انواع پلی‌ایمید آروماتیک را با این روش نشان می‌دهد.

شکل ۱-۳ سنتز پلی ایمید به وسیله واکنش جانشینی هسته دوسنی آروماتیک

در اینجا حلقه ایمید، گروه نیترو را به طور موثر برای جانشینی هسته دوستی فعال می کند.

شکل ۱-۴ مسیر تهیه پلی(اتر-ایمید)هایی مانند انواع اولتم^۱ (فرآورده شرکت جنرال الکتریک) را با روش فوق نشان می دهد.

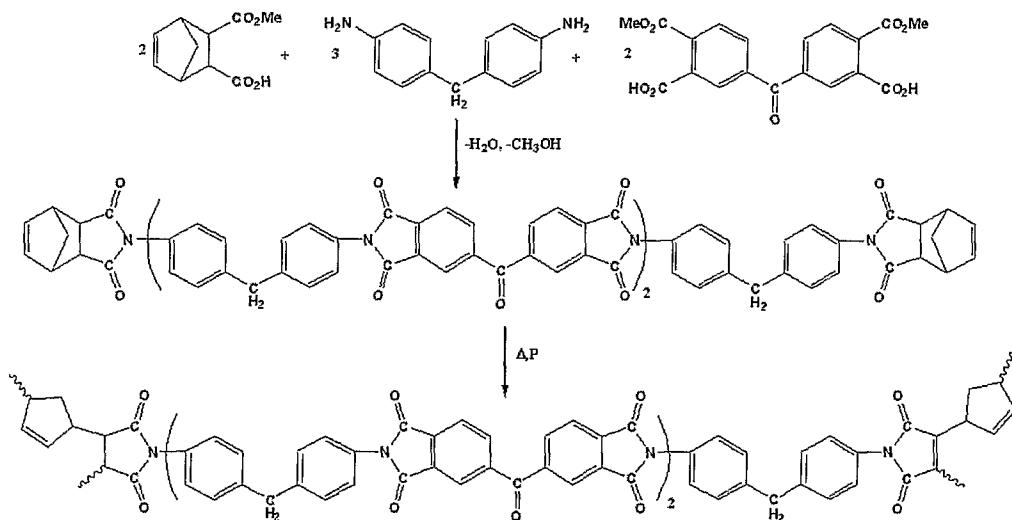
شکل ۱-۴ سنتز پلی(اتر-ایمید) اولتم

اگر چه مرحله اصلی تشکیل این دسته از پلیمرها، واکنش معمول دی آمین با دی انیدرید است، اما در واقع مرحله کلیدی همان واکنش جانشینی هسته دوستی آروماتیک است که این جانشینی سرانجام به دی انیدرید مربوط منتهی خواهد شد. طیف گسترده و در حال افزایشی از بیس فنولها به صورت تجارتی در دسترس می باشند که رشد زیاد این روش سنتزی را برای تهیه انواع پلی ایمید آروماتیک فراهم می سازد. در سالهای اخیر علاوه بر پلی(اتر-ایمید)ها برخی دیگر از کوپلی ایمیدها نیز از جمله پلی(آمید-ایمید)ها، پلی(استر-ایمید)ها و پلی(سیلوکسان-ایمید)ها با روش‌های مشابه تهیه شدند [۱۴].

واکنش تهیه PMR-15 بعنوان یک پلی ایمید آروماتیک که اخیرا در صنایع هوافضا کاربرد فراوانی پیدا کرده است در شکل ۱-۵ نشان داده شده است [۱۵]. در این واکنش ابتدا سه

¹Ultem

ترکیب شامل ۴،۴'-متیلن دیآنیلین (MDA)، مشتق نیمه استری دیانیدرید و مشتق اسید-استر نوربورزن در حلالی مانند متانول که نقطه جوش پایین داشته و مانع پلیمری شدن سامانه در دمای اتانق می‌شود با یکدیگر محلوت می‌شوند [۷]. واکنش تهیه پلیمر از طریق اولیگومر گرمای نرم واسطه پیش می‌رود و سپس تحت حرارت $> 290^{\circ}\text{C}$ در فشار Psi > 200 با انجام واکنش ene reaction ادامه می‌یابد. مشتق تتراسید دیانیدرید نیز قابل استفاده است اما برای این منظور حلal با قطبیت بیشتر و نقطه جوش بالاتر مثل N-متیل-۲-پیرولیدون نیاز است. البته خارج کردن آن در خلال فرآیند تا حدودی مشکل خواهد بود. امتداد واکنش به ایجاد پلی‌ایمیدهای گرماتاب شامل پیوند عرضی در بیس ایمیدهای فعال می‌انجامد.

شکل ۱-۱۵ واکنش تهیه PMR-15

۱-۳-۳- ماهیت سینتیکی و مکانیسمی واکنش دی‌آمین با دی‌انیدرید

از نقطه نظر سینتیکی و مکانیسمی واکنش بین یک دی‌آمین و یک دی‌انیدرید می‌تواند به یکی از روش‌های یک مرحله‌ای یا دو مرحله‌ای انجام شود. در ادامه به بررسی هر کدام از آنها به اختصار می‌پردازیم.

۱-۳-۱- سنتز یک مرحله‌ای پلی‌ایمیدها

روش یک مرحله‌ای را می‌توان برای پلیمرشدن محلول به کار برد که شامل حرارت دادن مونومر در یک حلال با نقطه جوش بالا مانند m -کرزول است [۱۶]. آب تشکیل شده را می‌توان با استفاده از حلال همجوش (آئوتروپ) مثل تولوئن از محیط عمل خارج کرد. این روش بعضی موقع برای پلیمر شدن مونومرهای غیر فعال مفید است. فرآورده بلورین بیشتری از این روش در مقایسه با روش دو مرحله‌ای که در بخش بعدی به آن اشاره خواهد شد بدست می‌آید [۱۱].

۱-۳-۲- سنتز دو مرحله‌ای پلی‌ایمیدها

مرحله اول، تشکیل پلی‌آمیک/اسید: سنتز دو مرحله‌ای پلی‌ایمیدها شامل تشکیل اولیه محلول پلی‌آمیک‌اسید است که با عمل سیکلودیدراسیون (حلقه‌ای شدن و از دست دادن آب) ادامه می‌یابد. واکنش تشکیل پلی‌آمیک‌اسید برگشت‌پذیر است که در حللهای قطبی بی‌پروتون تا حدودی از واکنش برگشتی آن ممانعت می‌شود [۱۶]. ثابت تعادل این واکنش، بزرگ است و آن را به سمت پلیمر با وزن مولکولی بالا هدایت می‌کند. واکنش همچنین در مرحله پیشرفت گرمایاست و بنابراین کاهش دمای واکنش با هدایت تعادل آن به سمت راست، وزن مولکولی

پلی‌آمیک‌اسید تشکیل شده را افزایش می‌دهد. اثر غلظت نیز در واکنش مشاهده شده است زیرا واکنش رفت، دو مولکولی و واکنش برگشت، یک مولکولی است.

سرعت واکنش پلیمری شدن به حلال بستگی دارد و با افزایش قطبیت حلال و قلیایی شدن آن افزایش می‌یابد. تعویض حلال موجب تغییر سینتیک واکنش می‌شود به‌طوریکه از درجه دوم غیربرگشت‌پذیر به خود کاتالیزور برگشت‌پذیر تغییر می‌یابد. بر اساس مشاهدات، سرعت واکنش دی‌انیدرید با دی‌آمین به الکترون‌دوستی دی‌انیدرید و توان بازی (PK_a) دی‌آمین بستگی دارد.

به‌طور تجربی معلوم شده است که بکارگیری دی‌انیدرید جامد به مقادیر بالای وزن مولکولی پلیمر منجر می‌شود. در این حالت واکنش به‌طور دقیق، واکنش پلیمر شدن بین لایه‌ای است و بنابراین کنترل آن پیچیده می‌شود. علاوه بر وزن مولکولی بالا، پلی‌آمیک‌اسید حاصل دارای توزیع وزن مولکولی گسترده‌ای نیز خواهد شد. علاوه معلوم شده است که در اثر نگهداری و انبار محلول پلی‌آمیک‌اسید بعلت رسیدن به یک حالت تعادل گرانزوی آن به طور محسوسی کاهش می‌یابد [۱۷].

مرحله دوم، حلقه‌ای شدن پلی‌آمیک‌اسید: حلقه‌ای شدن (ایمیدی شدن) پلی‌آمیک‌اسید می‌تواند به یکی از روش‌های حرارتی یا شیمیایی انجام شود.

ایمیدی شدن حرارتی از روش‌های مورد پسند صنعتی است. معمولاً این عمل با حرارت دادن پلی‌آمیک‌اسید (350°C - 400°C) در حالت جامد صورت می‌گیرد. فیلمهای نازک آسانتر از پودرها یا الیاف حلقه‌ای می‌شوند. حلقه‌ای شدن می‌تواند به ساختار ایمید یا ایزوایمید منجر شود، اما در صورت تشکیل ایزوایمید ساختار آن می‌تواند در اثر جابجایی حرارتی به ایمید تبدیل شود. واکنش‌های بیشتری نیز معمولاً در مرحله حلقه‌ای شدن انجام می‌شود که به شکست زنجیرها و تشکیل مجدد انیدریدهای کوتاه زنجیر و پلیمر یا الیگومرهای دارای قسمت